

lig troer, at det foreliggende Forslag er dødsfødt. Jeg skal ikke paa nogen Maade misunde de ærede Forslagsstillere, at deres Forslag gaaer til 2den Behandling, og jeg skal ikke lægge dem nogen Hindring i veien i saa Henseende. Det var Synd at misunde dem dette, men jeg anseer Forslaget allerede ifølge den Behandling, det nu har undergaaet, for dødsdømt, og om det dør i aften eller om 8 à 14 Dage eller maaskee om 3 Uger, kan være mig aldeles ligegyldigt. — Jeg opfattede den høitærede Justitsminister saaledes, at han udtalte, at der var Grunde for ikke for Dieblisset at gennemføre, hvad der i denne Retning er bebudet i en Grundlovsparagraf, medens han paa den anden Side antydede, at der maatte anstilles saadanne Undersøgelser, og at Sagen maatte saaledes overveies fra flere Sider, at det vilde være hensigtsmæssigt at overlade til Regjeringen at tage Initiativet i denne Sag. Den Tanke at tage Initiativet i Sagen er altsaa ikke den høitærede Justitsminister fremmed, men det er min Tro, at naar Regjeringen skulde ville gjøre dette, vilde de Betragtninger, der ere gjorte gjældende med Hensyn til dette Forslag, finde deres fulde Overveielse, og saavidt det lader sig gjøre, ogsaa blive tagtagne i det Lovforslag, man maatte kunne vente fra den ærede Regjering. For saavidt kunde man altsaa meget godt takke de ærede Forslagsstillere, fordi de have bragt et Forslag til Verden, der ikke kunde komme videre, ikke kunde erholde noget langt Liv, men som dog har fremkaldt den Uttring fra den høitærede Justitsminister, at man skal overlade Sagen til Regjeringens Initiativ, og allerede dette er en Binding for de ærede Forslagsstillere. — Jeg vil ikke stemme for, hvad jeg anseer for dødsfødt, men jeg vil heller ikke stemme imod Lovforslagets Overgang til 2den Behandling, idet jeg som sagt meget vel kan unde de ærede Forslagsstillere, at det gaaer videre. Det vil blive interessant nok at see, hvilken Dødsmaade det vil faae.

Formanden: Det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgfreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Frederiksen: Ja, der er heller ikke vel Tid i aften til at hugge Pindebrænde, og jeg skal derfor virkelig indskrænke mig til en kort Bemærkning. Det er en fuldstændig Feiltagelse, det ærede Medlem gjorde sig skyldig i, en Misforstaaelse af mine Ord fra i Formiddags om Overgangen til Selveiendom. Jeg sagde, at det Væsentlige er, at Gaardene blive folgte og hvoreledes? I Modfætning til den vedblivende Bortfæstning, enten denne nu er paa lidt billigere eller lidt dyrere Billaar. I Modfætning til Fæstevæsenet som blivende Institution fremhævede jeg som det Væsentlige dette, at det overgik til Selveiendom. Jeg gad vidst, om der er mange Medlemmer i Salen, der ikke ere enige med mig dert. Det ærede Medlem er jo meget praktisk i Modfætning til mig ulykkelige Doctrinaire. Ja, det ærede Medlem er ganske vist i forskjellige Retninger meget praktisk. Jeg troer ikke, det er mig, der skifter Sympathier. Enten Spørgsmaalet er om Godseier eller Bønder, specielt med Hensyn til Fæstevæsenet, behøver jeg ikke det ærede Medlems Tryk. Jeg troer, at jeg i de sidste Aar har talt mere om Fæstevæsenet end det ærede Medlem. Jeg er mig ikke bevidst at have indgaaet nogen Overeenskomst om at lade Fæstevæsenet hvile. Jeg anbefalede Forslaget om den Sag forleden og skal ogsaa gjøre det nu, saa jeg troer ikke, der behøves nogen Opfordring til mig, allermindst fra det ærede Medlems Side, om at varetage dette Anliggende. Det ærede Medlem er ganske vist praktisk overfor Samfundsklasser, som han staaer i Forbindelse med. Det er ganske vist en Maade at være praktisk paa, hvor jeg paa ingen Maade skal søge at rivalisere med ham. Forat jeg atter skal gjentage det, der er jo Intet, som vi her foreskrive; vi foreskrive ikke bestemte, bindende Normer, vi ville blot give Tilladelse til at rette sig efter Forholdene. Forslaget tilfigter ikke at gribe ind i Forholdet mellem Godseier og Bønder.

J. N. Hansen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.